EL DINAR DE BODAS

Capilla

EL DINAR DE BODAS

SAYNET EN UN ACTE Y EN PROSA

ORIGINAL DE

JASCINTO CAPELLA

Y

SANTIAGO BOY

ESTRENAT EN EL «TEATRE ROMEA» LA VETLLA
DEL 5 DE FEBRER DE 1904

BARCELONA
Imprempta F. Badia.—Dou, 14
1904

REPARTIMENT

PERSONATJES	ACTORS
LAYA.	María Morera.
ANGELETA	Carme Jarque.
QUIMETA.	Pilar Forest.
SCHOTIS	Hermenegild Goula.
GERONI	Jaume Capdevila.
SOTERA.	Jaume Martí.
PALAU.	Vicents Daroqui.
MARTINET.	Victoriá Oliver.
JAUMET	Joan Domenech.
LLUIS	Frederich Fuentes.
MOSSO I	Cassimir Ros.
MOSSO II.	Agustí Antiga.

Convidats de totas edads y sexes

L'acció: á Barcelona — Epoca: actual

Per dreta y esquerra las del actor

Es al fort de l'istiu

Director artistich: HERMENEGILD GOULA

ACTE ÚNICH

La escena representa el menjador gran del restaurant de Miramar. Hi ha una taula llarga, parada ab tots els detalls á punt de servirhi un dinar pera una vintena de personas. Al foro una porta gran per la que s'hi veu el jardí. Una porta lateral per banda. Al foro esquerra un piano.

ESCENA PRIMERA

MOSSO I y MOSSO II, acabant d'arreglar la taula; vesteixen de frach.

MOS. I Potser hi faltarán flors?...
MOS. II Això ray; posemhi rabes, que farán el mateix efecte...
MOS. I Vols dir que?...
MOS. II Si, home; de la manera que van regatejar el preu...
MOS. I Contan just...
MOS. II Y encare no arriban. Se veu qu'es un casament de barato...
MOS. I No'ls ha casat el cardenal á n'aquets?
MOS II Un capellá y en prou feynas.
MOS I La questió es casarse.
MOS II Y fer un tiberi.
MOS I No hi han vingut may á Miramar.
MOS II Lo qu'es aquets no han passat may de la musclera.
MOS. I Llástima de copas.
MOS. II No'n quedará cap de sencera,
MOS. I Fora millor que beguessin ab porró.
MOS. II No't creguis, ja'ns el deurán demanar.

ESCENA II

Mateixos y LAYA qu'entra pel foro molt acalorada

LAYA Deu els guardi de mal.

S'asseu, ventantse precipitadament.

MOS I ¿Qué se li ofería? ¿Vol cobert ó la carta?...

LAYA No sé de lletra.

MOS. II Hi ha coberts de cinch, de sis, de set, de vuyt...

LAYA No vull res de tot això. Vull els nuvis. ¿Que no han vingut els nuvis?...

MOS I La senyora deu ser convidada á la boda?. .

LAYA Mes que convidada! Una servidora es la mare de l'Angeleta...

MOS. II Per molts anys.

LAYA ... de la nuvia, saben. Ja'ls hi dich jo, que ab aquestas calors tenir de pujar aquí dalt...

MFS. I Pero's disfruta de molt bona vista...

LAYA També té bona vista el colomar de casa!. . ¡Quina calor!... Cau un sol qu'esberla las pedras!. . ¡Quina xafogor!... Ja deu haver sigut una pensada del gendre fernos pujar aquí; deu volguer que'm mori aviat... sort que ab la meva filla ja no s'hi podrá casar cap mes vegada .. Ventantse sempre. ¡Quina xafogor!...

MOS. I Prengui un aperitiu. ¿Vermouth, absenta, picón?...

LAYA Un bon trago d'aygua fresca, fill, á veure si'm trech l'acalorada.

MOS. I Al moment.

Mutis lateral esquerra.

ESCENA III

LAYA y MOSSO II

LAYA ¿Que vol dir que trigarán gayre els nuvis?...

MOS. II Això vosté que debía estar á l'iglesia ab ells...

LAYA ¡No me'n parli! ¡Jo crech que avuy somniaré que'm roban la filla!... ¡Quin pas mes dolorós per una mare! .. ¡Ja he perdut

la filla!.. Comensa á somicar. ¡Crieu fillas!.. perque després vinga un homenot cualsevol ab aquella furtor de tabaco y se las emporti!... ¡Mal home!... ¡Ja no li soch res are!... ¡Ja he perdut tots els drets!... ¡Pobre filla meva!...

Plorant.

MOS. II Volguentla aconsolar. Pero senyora...
LAYA No té fillas vosté?..
MOS. II Soch solter.
LAYA Aixís no sab el pá que s'hi dona.

ESCENA IV

Mateixos y MOSSO I que ve de la lateral esquerra ab una ampolla d'aygua fresca,

MOS. I Abocant aygua á una copa. Si es servida.
LAYA Bevent. Es una delicia!.. Aboquimen un altre...
MOS. II Miris que li fará mal...
LAYA Ja li pagarém aquesta copa de mes... Tot se li pagará, no s'amohini!...

Mosso II li aboca un altre copa d'aygua. Laya beu.

ESCENA V

Mateixos, SOTERA y PALAU que venen del foro.

PAL. Me sembla qu'es aqui...
SOT. *Ya hemos* arribat.
LAYA Ay!.. Gracias á Deu. Me creya que m'ho haguera hagut de menjar tota sola... ¿Y'ls nuvis?
PAL. Are deuhen ser al monument de Colón.
SOT. Els hem deixat al *monumento de Antonio Lopez.*
LAYA ¿Que potser van á seguir monuments á n' aquesta hora?
PAL. No'n fassi cas, senyora Layeta, com tenen tantas cosas per dirse...
LAYA A Sotera ensenyantli la taula. Escolta gran. ¿Que te 'n sembla de tot aquest ornato?..
SOT. *La cuestión* es que la vianda siga *buena.*
PAL. Aixó, aixó!..
LAYA No'n passeu ansia; se n'ha cuydat el nuvi.

el Jaumet, que ja hi entent en aquestas cosas...

PAL. Es que no es lo mateix, senyora Laya, refer matalassos qu'arreglar dinars.

LAYA ¿Perque?.. ¿Perque es matalasser ja no hi pot entendrhi?

SOT. El Jaumet, es tot una persona, y *me siento* orgullós de que *haiga entrado* en la familia. Un matalasser *siempre lo miro con* simpatia. Ensenyant el bastó. Es la carrera *que se parece más* á la meva.

LAYA Als mossos qu'están arreglant la taula. Ja se'l poden mirar bé, es cunyat d'una servidora y padrí de la nuvía. Es autoritat, ab axó molt d'*ojo*. Es de la secreta, l'home de confiansa del Governador civil. ¿Oy gran?..

SOT. *Para servir á ustedes.*

MOS. I Per molts anys.

LAYA ¿Voleu sortir? Diuhen que té molt bona vista.

PAL. A n'á mi'l mar me mareja.

LAYA No s'ha d'embarcar pas!

SOT. Jo, ja ho conech tot axó, La *montaña* de Montjuich, *siempre* ha sigut el *centro de mis operaciones*. ¡He recullit jo *mas* nyébits *en esta montaña*!

PAL. Jo no mes hi vinch quan haig d'anar á enterrar algú...

LAYA Ay!.. No parli d'axó que porta mala astrugancia!..

PAL. Donchs ve molt bé aquet cementiri, perque en tornant del enterro un se queda á la musclera á fer una mica de pá y trago y aprent de viure.

Els mossos sempre entran y surten per las laterals portant plats etc.

LAYA Ves ab que surt are... ¿Y la cerimonia?.. ¿Que vos ha semblat?

PAL. Magnifica!.. Feya enternir, fins m'ha escapat una llagrimeta...

SOT. Jo estich per lo *civil*; m'hi feya nosa'l capellá

LAYA Y en Martinet?

SOT. No li he tret *el ojo de encima*. A la mes petita n'hi haguera acanat mitja dotzena ab

este. Senyalant el bastó. Que hi té una trassa, que no te'n *digo nada*!..

LAYA Pobre xicot! ¡La estimava molt á la noya! Com se van enrahonar tant temps!.. Ja ho veig, qui la treu l'afició?..

PAL. Com dimoni ha vingut?..

LAYA Es que se'l va convidar ab molt empenyo; es molt amich del Jaumet

SOT. Y *ahora* ell...

LAYA Diu que se'n vol anar á las Américas, está... aixó, com ne diuhen... desenganyat, ó... deshauciat.

ESCENA VI

Mateixos, SCHOTIS, MARTINET, LLUIS, QUIMETA y altres convidats qu'entran pel foro

SCHOT. Ja'ls tenim!

QUIM. Quina calor!

LLUIS Ay!... Com suho!.. No's pot aguantar. Es pitjor aquesta pujada qu'un galop final!...

LAYA Y'ls nuvis?..

MART. Ja venen.

LAYA Y en Geroni, el de casa?..

SCHOT. Crech que s'ha quedat á mirar els barcos...

LAYA Ja l'arreglaré jo.

PAL. Que tal Martinet?..

LAYA Que no t'han fet denteta, fill meu?

MART. No, senyora Laya, no m'han fet denteta. Seré, ab convicció. He vist que s'unian per sempre, qu'eran felissos, que l'Angeleta reya.. Y ja estich content senyora Laya, ja estich content!...

SOT. *Tocala chico*. Tu també *eres una persona*. Li dona la ma.

MART. Ab ánima. Ho dich tal com ho sento, es la veritat. Si hagués vist que l'Angeleta patía, que's casava á la forsa, llavores... no ho sé lo que haguera fet! Pero en Jaumet l'estima, la vol... ella també está enamorada. Ja qu'ella l'ha escullit, bé haig de resignarme... ¡Que disfrutin, que visquin!...

SCHOT. Donantli la má. Apreta noy; casi m'has tocat la fibra.

MART. Soch aixis Schotis.

SCHOT. Tu ray; ja n'entabanarás d'altres. Si no costa gayre d'entabanar á una dona. Fent lo que indica. N'hi donas un de pit, un altre de molinete, un altre d'ermilla... Tocántsela.
PAL. Aquest es el mes segur.
SCHOT. ...y arriba; la orella!
LAYA Ditjosos toros!
PAL. No parlin de toros avuy, qu'es mala diada.
LLUIS Fan por.
SCHOT. Ho tinch á la massa de las sangs!
SOT. *Ya se conoce!*
SCHOT. Enfadat. ¿Que vol dir?.
LAYA Res, home, res...
SCHOT. Prou d'aquet color!
LLUIS Impacient. Y aquets nuvis?
QUIM. Van molt á poch á poch...
SCHOT. Deuhen pujar ab automóvil...
LLUIS Fent una rialla estranya. Ji!.. ji!.. ji!..
SCHOT. Ep!... Pollo, que no tinch micos á la cara perque's riguin de mi...
LLUIS Jo?
SCHOT. Si, jo... ó vosté! Vull dir que per menos vaig clavá una panadera á un, que li va quedá una galta tant morada, que semblava que hagués tingut un desitj de bróquil.
LLUIS Adeu Nelo!..
SCHOT. Pst!.. ¡He dit que prou!.
SOT. *Orden*!
SCHOT. Y vos també!...
LAYA Calla desvergonyit!.
SCHOT. Y vos!. Pega un cop de puny á la taula. S'hi acosta'l Mosso I. Portéu beure per tothom, que no soch rencorós...
MOS. I Quin aperitiu volen?..
SCHOT. Jo, absenta sense aygua. Senyalant als altres Per las gallinas porteulshi pá mullat...
PAL. A qui diu gallina?..

El mosso I fá mutis tornant tot seguit ab l'aperitiu.

SCHOT. A ningú!...
LLUIS A n'á mi tota una absenta'm pujaría al cap. A Quimeta. ¿Partimsela?...
QUIM. Com vulgui.
SOT. *Yo ya he* fet el calé á ca'n Joan, aquí baix.
LLUIS Apart á Quimeta Sempre será ordinari. Ja's coneix qu'es dels de la pudor.

Els mossos van servint l'aperitiu.

SCHOT. Aboca, no tinguis por del siniestro. Soch com Montjuich, ja no'm fan res las canonadas.

LLUIS Quan li abocan. Prou, prou, que'm marejaría.

SCHOT. Porteuli una horxateta á n'el jove que té las sangs inflamadas. Beu Martinet si't falta coratje, qu'això dels homes va de baixa. Ja no mes quedém jo y tú!..

PAL. Sempre insulta! Si vosté no ho es un home qu'es un papellona!..

SCHOT. Mentida!.. Jugo perque soch l'home de confiansa del café

LLUIS Donchs deu ser burinot!

SCHOT. Anant á empaytar á Lluis. Vaig á desossar á n'aquet colomí!.

MART. Aturantlo. Schotis!. Enteniment!

SCHOT. Reposantse. Mala!.

LAYA Un altre copa d'aygua fresca, que hi ha molta inflamació avuy.

PAL. Miri que se li farán granotas al ventre ab tanta aygua...

SCHOT. A Martinet pels mossos. Té, m'empipa haver pujat; miratels, ab frach, simbol de l'aristocracia... ¡Que dirán els del *meeting* quan sapigan que hi menjat aquí!..

QUIM. Que haurá estat mirant. ¡Are pujan, are pujan!...

LAYA ¿Quí?...

PAL. ¿Qui son?

QUIM. ¡Els nuvis!

LLUIS ¡En Jaumet y l'Angeleta!...

TOTS ¡Els nuvis!... ¡Viscan els nuvis.

Gran animació. Tothom pica de mans.

ESCENA VII

Mateixos, ANGELETA y JAUMET ab mes convidats; te d'haverhi una criatura. Tots entran pel foro

LAYA Abrassant á Angeleta. ¡Filla meva!...

SOT. ¡Jaumet!...

SCHOT. Tócala home, y ja ho sabs, que per molts anys, y en fi, tot alló que's diuhen els de l'aristocracia ..

SOT *Yo me adhiero á lo dicho* per en Schotis.

JAU. ¡Gracias!. .

Els homes forman un grupo y las donas un altre.

PAL. Vull dir que de la mateixa manera que t he fet de testimoni pel casament, te'n faré quan vulguis divorciarte; els amichs han de servir per tot!...

JAU. Apreciando, senyor Palau.

SCHOT. ¿Que vols que't vinga á bufar el llum aquesta nit?

JAU. No'n gasto; estém d'economías. .

SCHOT. Aixis si que farás casa...

PAL. ¡Quina llástima!... Res, un company menos per jugar al burro!

SCHOT. Ja'n trobará un altre, de burros no'n faltan may...

JAU. Ja veig qu'esteu d'humor. ¿Ahont es la dona?...

LLUIS ¿Ja l' has perduda?... ¡Aquesta si qu'es bona!...

JAU. ¡Ja la veig!... Es ab la sogra. *A Angeleta.* Apa tú... ¿Qu'hem de fer?...

ANG. ¿Qué vols?...

Angeleta s'hi acosta, formant allavores tots un sol grupo.

JAU. ¡Vina!... Ja us la podeu mirar bé. ¿Eh quin tros de dona?... Acostat Martinet...

ANG. ¡Jaume!...

Pregant pera evitar violencia.

MART. ¿Qué vols?...

JAU. Res; jugavam á la rifa y á n'á mi m'ha tocat la grossa.

SCHOT. Mentres'ns en toqui alguna de petita no t'amohinis, jo ab poch m'acontento.

MART. *A Jaumet.* La enhorabona noy. Ja ho sabs, com sempre.

JAU. *Abrassant á Martinet.* Una abrassada.

LLUIS *Ap. á Quimeta.* ¿Que no s'ha fixat ab el nuvi quina americana que porta? Sembla empaltada de polka.

QUIM. La du á coll y bé...

LLUIS Quins bonys li fa la esquena; sembla que vinga de robar magranas...

QUIM. ¿Y ella?...

LLUIS ¡Tant enfarinada!...

QUIM. La sigronayre li ha fet d'arreglador...

LLUIS De que li ve?... Fos remullar sigrons...

JAU. ¡Vaja!... Que ja hem fet prou antesala, y aixó del casarse no está renyit ab la gana.

SCHOT. Al contrari que'n fa venir...

PAL. Jo no soch part interessada y ja'm sento correr la rateta...

LAYA *Als mossos.* ¿Qué ja han posat l'arrós al foch?

MOS. I Si senyora.

SOT. *A mi me gusta* una mica sucós; *¿saben?*

PAL. A n'á mi ben sech, que hi hagi forsa talls.

LAYA Fasintlho sech y el que'l vulga sucós que s'hi aboqui aygua. No acabaríam may.

MOS II *Que haurá estat parlant ab Jaume.* ... Si li sembla, vosté mateix pot venir á triar...

JAU. Sí, aném... Ja torno...

Fan mutis pel jardí.

SCHOT. ¿Que vas á banyarte?...

PAL. Ahont va?

LLUIS Anemho á veure...

LAYA Aqui l jardi estarém mes frescos...

SOT. *Soy de la misma opinión.*

Van desfilant per la porta del jardí, precipitadament, en mitj de gran animació.

ESCENA VIII

ANGELETA y MARTINET

MART. *A Angeleta, aprofitant el moment que els altres fan mutis* ¡Angeleta!

ANG. ¡Martinet!... ¿Que vols?...

MART. Ja t'he sentit dir el *si pare* ¿Ets felissa?...

ANG. ¡Molt!

MART. ¿L'estimas?...

ANG. Ab tota l'ánima!... ¿Perque ho dius?

MART. Perque volia saberho, perque no'n tenía prou d'haver sentit el sí dels teus llabis, perque volía que m'ho diguessis á mí, sols. .

ANG. Donchs ja ho sabs.

MART. Aixis...

ANG. ¿Qué?...

MART. ¡Ja't perdono!...

ANG ¿No t'entench?...

MART. Si ets felissa, ja't perdono tot el mal que m'has fet, ves, ja't perdono!..

ANG. ¡Martinet!... *Trista.*

MART. Veus, *Senyalantli la lateral dreta.* mira l'aygua, com s'estén...

ANG. *Espantada.* ¿Que vols dir?

MART. Que me'n vaig; que aquí, m'hi moriría!

ANG. ¿Te n'anirás?...
MART. ¡Per forsa!... Pero si un día pateixes, si un día ploras, cridam, que jo vindré á trobarte.

ESCENA IX

Mateixos, MOSSOS, JAUMET y tots els personatges que havían fet mutis pel jardí, entran á escena en mitj de gran animació

SCHOT. ¡A taula!
PAL. ¡Santa paraula!...
LAYA A Angeleta. ¿Y el teu pare?... ¿Qué n'heu fet d'en Geroni?... ¡Ay!... Jesús, encare no es aquí... ¿Ningú sab ahont es en Geroni?...
SCHOT. Butxaquejant. Veyám... per aquí no'l tinch; ja poden registrarme...
SOT. *No te alarmes...*
PAL. No crech pas qu'hagi volcat.

Martinet se queda apoyat á la lateral dreta mirant com si guaytés al mar.

LLUIS Potser se li ha girat un peu.
ANG. Per Deu, no digui això vosté...
JAU. Quin consol de tripas...
PAL. Me sembla que menjarém covat.
LAPA Primè es el meu home...
SCHOT. Be, si duya número no'l perderém pas...
LAYA ¿Que't pensas qu'es un carretó el meu Geroni...
SCHOT. Sense número...
JAU. Martinet, aném á veure si trobém al sogre.

Disposantse á sortir.

MART. Com vulguis...
LAYA Tú. gran, tindrias de ferme el favor..
SOT. Si, *vamos* á donar una *batida* per la *falda*.
LAYA ¿Vols dir qu'es questió de faldillas?
SOT. Per la *falda* de Montjuich, *mujer*.
LAYA ¡Ah! Allí ahont el trobis, garrotada.
SOT. Dirigintse á la porta del foro acompanyat de Jaumet y Martinet. *En marcha.*

En el moment de sortir se topan ab Geroni qu'entrava.

ESCENA X

Mateixos y GERONI que entra pel foro; va ab l' americana á la espatlla, la ermilla descordada, arremangat de pantalons, ab una canya verda al coll y portant á la má un farsell plé d'herbas

MART. Ja es aquí l'home...

Gran satisfacció de tothom.

GER. Deu vos guart á tots de pendre mal...

LAYA *Agafantlo per un bras.* Vinam aquí, poca vergonya; ¿pero ahont t'has ficat?... No vals tant tú com l'angunia que ns has fet passar!...

GER. ¡Noya!... ¡noya! No'm fassis venir mes calor..

LAYA ¡Si fossim á casa!...

SOT. *Déjalo, ahora viene* sofocat. *Amenassantlo.*

ANG. Esteu molt vermell pare...

GER. ¿Tú també?

LAYA ¿Y'l vestit? Mirin, li vaig comprar quan vam batejar á n'aquesta *Per Angeleta.* perque anes endressat, y mírin com se l'ha posat; hi haurém d'abocar una ampolla de bensina...

JAU. Deixeulo estar...

SCHOT. Debeu haver vingut ab el de carga que no té hora fixa d'arribada...

LAYA Pero explicat ¿D ahont vens are?...

GER. ¿Que no ho veus? De cullir herbetas.

PAL. ¿Que son bonas per menjar?

LAYA ¡Y cá! Deuhen ser venenosas.

SOT. *¿A ver?*

GER. *Desfent lo farsell y ensenyant las herbas.* Això es camamilla borda, romaní bort, farigola borda.

SCHOT. Bé, donchs porteulas á la bordería, que aquí tots som fills de mare.

LLUIS Te rahó en Schotis, senyor Geroni, pórtilas á la bordería, no vulgui passar mal de caps pels altres.

LAYA Ja ho pots llensarho, no vull cárrechs de conciencia.

GER. Després que m'han costat tant de trobar...

LAYA Perque hi anavas...

MOS. I Quan vulguin...

PAL. ¡Visca l'arrós!...

SCHOT. ¡Visca!... A taula...

JAU. Apa, que cada hú agafi la seva parella...

SCHOT. A Martinet que está guaytantse el mar. Noy, deixala estar l'aygua que'l vi'ns espera.

LAYA Espereuse. que'l gran té la llista per l'ordre que'ns hem de colocar.

PAL. Sí, això del ordre es cosa d'ell.

LLUIS Senyor Sotera, que'l públich s'impacienta.

SOT. *Voy allá.*

GER. Es que tením gana.

SCHOT. Que calli la tarregada.

QUIM. A Lluis. Que parla fí aquell jove.

LLUIS Es que sab tant d'urbanitat com jo de fer puntas al coixí.

SOT. Trayentse un paper de la butxaca. *Orden.*

SCHOT. ¿Qu'es axó? ¿Un parte del govern civil?

SOT. La llista, *hombre.*

GER. Endevant.

LAYA Calla tú.

SOT. Llegint. *Pepita Artigas.*

Laya els coloca, Geroni sempre segueix á Laya com si anés cusit á las sevas faldillas. En Lluis tira una oliva al cap d'en Sotera.

Quien ha sigut?

SCHOT. Aquell passarell d'allí baix, que sembla que porti'l jaqué llogat.

LLUIS ¡Fassi'l favor!...

SOT. *Silencio. Al que vuelva á* tirar li crido l'*alto.* Llegint. *Rosendo Portusachs, Emilia Vigas...*

QUIM. No hi es la Vigas.

SCHOT. Tants que n'hi ha de vigas.

SOT. Continuant. *Luis Mitjans.*

LLUIS Soch jo... Se'n va cap al seu lloch.

SOT. Quimeta... *No dice* l'apellido, no mes *dice:* planxadora...

QUIM. Ay!.. ay!.. no ho vull.

SCHOT. Com s'entent? Es que no'ns recordavam del apellido y hem posat la *profecía.*

LAYA Vaji á seure al costat d'aquell jove tant elegant.

QUIM Seyent al costat de Lluis. Ay! ¿Aquí?

LLUIS Sembla que li sapiga greu...

QUIM. Una servidora?

LLUIS Ja li ha passat? . .

QUIM. Es que no m'agrada que'm treguin motius...

LAYA A n'el lloch de la Vigas, que no ha vingut, hi farém seure, aquesta criatura, vosté

Lluis qu'es jove de pes, ja la vigilará... Laya l'asseu. Aixis, al seu costat...

LLUIS Mes me n'haguera agradat una de gran.

SCHOT. Vaji á buscar l'avi del parque.

SOT. *Basta.* Llegint Juan Palau Torera...

SCHOT. *Cinco minutos...* Ab cantarella.

PAL. Gracias á Deu.

SOT. Llegint. *María Rafecas; Ramón Marsá alias,* En Schotis.

SCHOT. Presente!..

SOT. Llegint. *Gerónimo Mirallets ..*

GER. *Un servidor.*

SOT. Laya...

LAYA Ja ho sé, soch jo, si, al costat d'en Geroni

Tots se van colocant.

PAL. Al cap de taula...

LAYA A mi precisament?...

TOTS. Vaya, vaya.

SCHOT. *Bravo por la presidencia!*

TOTS. *Viva!*

SCHOT. *Olé!*

PAL. Noys, quietut, cualsevol que ens senti's pensará qu'estém lidiant novillos...

SCHOT. El nuvi té la paraula pera defensarse de las alusións personals que se li han dirigit...

JAU. Picat. El nuvi no te paraulas, no mes te fets!

MARL. No s'hi val á enfadarse.

LAYA Ja veig que no acabaríam may. Mira gran, deixat de llistas, ja veurás, seu. Vosté al costat de l'Angeleta, tú al costat del teu home, are aquí el senyor Francisquet, al seu costat la Isabel Bernadas, en Martinet, la Merceneta del forn y en Rafel tanca la porta. ¿Esteu tots bé?..

TOTS Si, si.

PAL. Que se li dongui un vot de gracias.

SCHOT. O de vi.

GER. Y are ¿que'n faría?

SCHOT. Donchs que se li dongui la orella.

PAL. Donguili la de vosté si es que li fa nosa.

SCHOT. Que diu are?

LAYA. No mes sab parlar que de toros aquest home.

SCHOT. Es que no m'entenen.

LAYA Ni ganas! ¡Se pensa qu'estudiho per *niña torera?..*

SOT. *Todos están* al seu lloch?

MOS. I Podém servirlos?

JAU. Si, depressa.

MOS. I Portant platas d'encortits. *Hors d'œuvres.*

LAYA Com ha dit tú?

GER. No ho sé, com parlan tant estrany..

LAYA Es que segons com siguin fets aquets ous no n vull; á n'a mi no mes m'agradan ab truyta.

Els mossos van passant á servir.

MOS. II Una mica de llangonissa... mantega... una sardina. A Palau. ¿Y vosté?

PAL. Si, una mica de cada cosa.

LAYA D'aixó'n diuhen ous?

GER. Potser s'han equivocat.

QUIM. Jo un tall de llangonissa.

LLUIS Jo, mes me n'estimo dos de prims...

SCHOT. Jo, mes me n'estimo tres de groixuts!

SOT Mira tu, que'n quedi pera *nosotros.*

MOS. I Si'n falta ja'n portarém mes.

QUIM. Manoy quina butifarra!

GER. Es llangonissa ¿oy *usted?*

MOS. I Es salchichó de Lyó.

LAYA Y donchs; ¿que us pensavau qu'era de la plassa nova? .

LLUIS La nuvia'm fará'l favor d'acceptarme aquesta oliveta... Allargantli.

SCHOT. *Esta pica mas larga.*

ANG. Gracias Lluiset.

PAL. Si no calla li clavo la puntilla. Aquest home'm fará somiar toros.

SCHOT. Cantant. *Dispensa Manolo, que no lo sabia.*

QUIM. Els personatges s'apedregan ab olivas. No s'hi val á tirar olivas.

LLUIS No!.. Que'm tacarán el vestit.

JAU. Al Mosso I. Que teniu ensiamadas?.

MOS. I Ho mirarém...

JAU. Si acas porteune, perque la sogra no pot rosegar el pá.

LAYA Gracias noy.

Els mossos portan dugas platas d'arros.

MOS. I *Arros á la miramar.*

PAL. Gracias á Deu que comensarém á menjar.

SCHOT. Qu'es beguda aixó de la llangonissa?..

PAL. Es que no ompla.
SCHOT. Menjisela ab pell y tot.
GER. Hi ha Cargols tambè á n'aquest arrós.
LLUIS Cantant. Cargol treu banya...
LAYA Quins cargols mes macos!
SOT. Deuhen ser del *cementerio*, com es tant aprop, s'hi crian *muy* grossos.

Crit general de fástich.

QUIM. Quin fástich!...
MART. Quinas cosas de dir!
LAYA Jo no'n tasto!
JAU. Tant bona qu'era!

Els plats han quedat nets, tothom s'ha acabat l'arrós.

SCHOT. Vaja, que si no hi arriba á haverhi cargols, se menjan plat y tot.
PAL. Quina llimpiesa!
SOT. *Mucha* netedad!
LAYA A la criatura. No freguis mes, ¿que li vols treure llustre?..
MOS. I Ensenyant el plat. *Timbale de nouvêlle á la bouffonne.*
LAYA Que ha dit qu'era?..
GER. No mes he sentit el timbal.
LAYA Ni que fossis sord, aquet es un instrument que's deixa sentir de lluny.

El mosso retira'l plat pera comensar á servir.

PAL. Ep!... No s'ho emporti, miris que encare no hi pres.
MOS. I Es costum d'ensenyarho avans de comensar á servir.
SOT. *Esto es un* miquel.
PAL. Un que?
SCHOT. Vol dir un mico.
LAYA Geroni, cuydado ab el beure.
GER. No tinguis por.
LLUIS Que vol dir?.. Fent senyal de borratxo.
LAYA Are no perque no fá estragos, pero quan era jove's tocava del beure.
PAL. Miratel, el senyor Geroni.
LAYA Per aixó no va fer la creixensa complerta y s'ha quedat tant disminuhit.
LLUIS Ja tiran.

Se sent una canonada. Tothom s'esvera. Crit general. Las canonadas continúan.

ANG. ¡Ay!
LAYA ¡Reina Santíssima! ¿Qu'es aixó?...

En Sotera s'aixeca y ab el bastó enlayre's passeja per el menjador.

SCHOT. Sí, que tiran.
SOT. *¡Alto, alto he dicho!* No tingan por, *ya estoy yo aquí.*
JAU. Pero si es Montjuich, com que'l tením tant aprop.
MART. Deu haber arribat una escuadra...
LAYA Anemsen Geroni, fill; no estich tranquila... si'ns tocavan...
SCHOT. No hi ha por; las balas passan per aquí demunt, y van á caure á l'aygua, ja ho tenen ben combinat.
LAYA Geroni; ¿no t'has espantat pas?...
GER. ¿Jo?
LAYA Potser que prenguessis una mica d'ayguardent compost.
GER. Aixó'm faltava.

Ja no's senten mes canonadas.

SOT. *Ea, no ha sido nadie.*
LAYA ¡Quin espant!
MOS. I *Loup de mer.*
LAYA ¿Que diu?
GER. Llop marí.
LAYA ¡Quin fástich!
LLUIS Que no begui tant aquesta criatura.
PAL. Deixila que menji y begui, que are ha de fer la creixensa.
SCHOT. A un mosso. Porteu vi si us plau, sempre tinch la llantia buyda.
JAU. Ep, Schotis, qu'hem de tornar á casa.
SCHOT. No tinguis por; necessito molt such perque la vianda corri.
LLUIS Aquesta nuvia no'ns vol dir res.
GER. Apa, Jaumet, anímala.
LAYA Calla tú, las criaturas no enrahonan...
JAU. Diu qu'ha perdut la gana...
PAL. Malament! Si qu ha comensat aviat.

En Geroni s'ha ennuegat ab una espina de peix y comensa á estossegar.

LAYA Geroni, Geroni, ¿que tens fill?

En Geroni fent gestos indica que té una espina al coll.

PAL. ¿Que fa pantomima?
SCHOT. Ja tením aquí ls Onofris
LLUIS Que fassi testament.
SOT. *Que no ve* que no pot parlar.
LAYA Repicantli la espatlla. ¡Ay! Pobres de nosaltres, aquest home se'ns mort, ja's torna morat.
SCHOT. Es la vinassa.

LAYA ¡Noya! Que'l teu pare se'ns en va ..
ANG. Aixecantse y ananthi. Pare!...
QUIM. Deu sé una espina. .
LAYA Ja m'ho temía...
SCHOT. Es qu'está embussat, vetaquí.
SOT. Senyalant el bastó. *Tal vez con éste.*
JAU. Cridant. Doneuli aygua!
LAYA No fem bromas.
SCHOT. Doneuli vi!
SOT. *Muchas gracias.*

Beventse el vi.

PAL. Si es pel senyor Geroni.

Donan vi á n'en Geroni y se'l beu d'un sol trago.

GER. Fent un gesto extrany. Ay!
SCHOT. Cura radical!
MOS. II *Chapon d'Houdan roti au cressón.*
LAYA Ja t'ha passat?
GER. Si, pero m'ha quedat la gargamella tota escaldada.
SCHOT. Mes vi.
LAYA Prou vi! Es coneix que no ha de dormir ab tú en Geroni.
SCHOT. ¡Ni ganas!
JAU. Vingan els discursos.
PAL. Nos hem d'acabar el rostit primer.
GER. Que s hi val á agafarho ab els dits?
JAU. Si sogre, tots som de la familia.
LAYA Comprometedor! No't deixaré sortir mes de casa.
SCHOT. A Sotera. Ep!... Vosté de l'autoritat, no val á badar, no'm fassi senyas ab el peu que tinch compromís avuy.

Els mossos destapan el xampany.

JAU. Apa noys, aplaudiu tots. ¡Visca'l xampany!. .
TOTS ¡Visca'l xampany!...
PAL. ¡Viscan els nuvis!
SCHOT. Y en Codorniu!
LAYA No n'havia begut may d'aixó, quan jo'm vaig casar no s'istilava.
GER. Sembla vi ab *graciosa.*
MART. Quietut, qu'are brindará en Lluiset...
PAL. Que s'aixugui primer la boca que la porta molt lluhenta del rostit.
SOT. *Silencio.*
LLUIS Brindant, *¡Señores! Es la primera vez.*
SCHOT. Que parli en catalá.

LLUIS No'n sé!

SOT *Dice que no'n* sab.

LLUIS Continuant. *¡Señores! Es la primera vez...*

GER. ¡Mentida! Qu'es la segona ja.

LAYA ¡Calla!

PAL. El fareu equivocar.

LLUIS *¡Señores! Es la primera vez que les dirigo la palabra...*

SCHOT. ¡Bien!

LLUIS Continuant. *Pero hay momentos en la vida del hombre...*

PAL. ¡Ben xafat!

LLUIS Continuant. *...En que la alegria se asoma hasta en los semblantes aún los más extraños...*

LAYA Sembla una predica...

GER. Que triga á fernos dir l'ave-maría.

La criatura dona mostras d'estar marejada.

QUIM. ¡Ay! ¿Que te aquesta criatura?...

SCHOT. Potser s'ha marejat.

LAYA ¡Qué groga qu'está!...

LLUIS ¿Que tens maca?...

LAYA Potser que li traguessim la cotilla...

La criatura's posa de cap á la taula. Molts l'auxilian. Una dona se l'emporta. Els mossos han anat portant los postres: formatges, fruytas, dolsos, etc. Tots els concurrents s'ho van ficant á las butxacas.

LAYA A Jaumet, ficantse mitj formatje de bola á la butxaca. ¿No 't sab pas greu?

JAU. No dona, si també's paga igual.

LAYA Me l'enduch, perque ab aquet formatge't faré uns macarróns á l'istil de Italia, que te n lleparás els dits.

GER. Son molt bons!

LAYA Mira si li agradan á n'aquet, que quan ne faig l'endemá té la llengua bruta.

JAU. Que continuhi'l brindis... Aquí Els mossos serveixen el café van cigarros... son triats... Dona cigarros á tots.

LLUIS Jo no puch brindar ja

SCHOT. Diu que no pot, que ab la humitat se li ha espatllat la máquina.

SOT. *Ya brindaré yo.*

LAYA A Geroni. No beguis; may tindrás enteniment

GER. Bevent molt. Muxoni, que brinda l'autoritat...

SOT. Brindant. *Brindo por el rey; por el gobierno de su majestad...*

SCHOT. Protesto! No s'hi val á ficarse ab política!

GER. Amenassant á Schotis, borratxo completament. Tú calla... sents, tú... calla... que aquet... per en Sotera. es... de la familia..

SCHOT. Donchs no vull callar! No hi crech ab lâ familia!

GER. Continuant. Tu callas. . perque jo ho mano... y aquí no hi ha mes familia... ni mes govern... que jo tot sol. . ¿Ho sents... gandulás?..:

SCHOT. A mí?... Ficant má.

LAYA Esverada. Que hi haurá una desgracia. Gran!

SOT. *Alto!. Dense presos* á la autoritat!..

GER. Mentida! Cau sense sentits á la cadira.

LAYA Geroni! . Geroni!. ¿Que t'han ferit?..

SCHOT Ha caygut mort del susto.

LAYA Geroni!.. Tots hi van, y comensan á descordarlo.

SCHOT. Afluxeuli la cotilla també á n'aquet ..

PAL. Descordintlo bé...

LLUIS Cuydado que aquí hi ha senyoras.

MART. Portemlo afora...

QUIM. Si, que li tocará l'ayre.

LAYA Senyalant la lateral dreta· Cap aquí no que l'ayre del mar el marejaría mes ..

SOT. Cap al *jardín*...

PAL. Anemhi tots...

SCHOT. Si, y que portin amoniach.

Tots fan mutis foro menys Jaumet y Angeleta.

ESCENA XI

ANGELETA y JAUMET

JAU. ¿Me vols creure á mi?

ANG. Que vols?

JAU. Anemsen cap á casa.

ANG. Vols dir?

JAU. Será millor; are qu'están distrets.

ANG. Com vulguis...

JAU. No acabaríam may.

ANG. Aném...

JAU. Agafantla pel bras. Ja ets la meva dona, no tinguis por, ja podém anar sols...

ANG. Jaumet!...

JAU. Angeleta! . Fan mutis lateral esquerra.

ESCENA XII

Tots els personatges de l'obra, menys els nuvis. Venen del foro

SOT. Ja ha passat el siniestro ..
SCHOT. Diguin lo que vulguin, l'amoniach fá miracles.
GER. Pero encare'm fá pessigollas el nas...
SCHOT. Massa vi!
GER. No deyas que begués forsa?.. S'asseu á una cadira tot descordat.
SCHOT. Es que segóns á quí'ns cossos no'ls hi assenta bé la beguda. Hi ha qu'estarhi fet.
LAYA Que't serveixi d'experiencia. ¿Y'ls nuvis?
PAL. Ahont son els nuvis?..
LLUIS Sí, vajilshi al darrera...
SCHOT. Ja deuhen ser á casa...
LAYA Ay! Pobre filla meva!... Plora.
GER. També plorant. Pobre Angeleta!..
El Mosso 1 entra ab la nota
SOT. ¿Que buscas?
MOS. I Portava la nota, buscava'l nuvi, el que va encarregar el dinar...
SCHOT. Fesli un nus á la cua...
MOS. I Que vol dir?..
SCHOT. Que si l'has perdut blanch, buscal negre.
PAL. Aquesta si qu'es bona!
MOS. I Donchs qui se n'encarrega?
SCHOT. El que ho va encarregar!.. Que m'explicas are?..
MOS. I Pero això no pot ser...
SCHOT. Prou!
LLUIS Pero això bé ho ha de pagar un ó altre...
MOS. I Es clar!
SOT. *Alto!* Si torna á replicar *lo ato* como á un *Cristo* y *lo llevo* al Govern...
MOS. I Pero fassintse cárrech ..
SCHOT. He dit que prou! No'n vull sentir parlar mes! . Si vols cobrar per la tremenda, vina á la cadena y'ns ho farém. Apa!
LAYA Vaya un compromis... Aquell poca solta com are ja te la noya, els altres. .
SOT. *Si, que les parta un rayo!*

MART. Adelantantse y dominant la situació. Ja ho arreglaré jó. Agafa la nota del mosso.
PAL. Que fá? ..
GER. ¿Que diu en Martinet?
MART. Trayentse uns quants bitllets de la cartera y entregantlos al mosso. Si es servit, tingui. Sorpresa general. El nuvi se'n ha anat distret, es un amich meu, ja'l veuré jo y ell m'ho arreglará, interinament cobri.
LAYA ¡Aixó es fernos abaixar la cara!
PAL. (¡Quin manso!)
SCHOT. Martinet; jo y tú, ja t'ho he dit sempre.

Martinet apoyat á la lateral dreta's posa á mirar el mar.

LAYA Ja qu'estém llestos, podríam anantsen...
GER. Es clar, que farém aquí...
PAL. Nos hi podríam quedar á sopar.
LLUIS Pagant en Martinet, si coneix...
SOT. No estaría *mal*.
SCHOT. Avans n'hem de ballar un per despedida.
PAL. ¡Ben pensat!
TOTS ¡Si!... sí!...
QUIM. El piano l'espera Lluiset...
LLUIS ¿A mi?...
SCHOT. ¡No's fassi pregar!
LAYA Apa Lluis...
SOT. *Joven, el bello sexo* vol divertirse.
LLUIS Donchs comensém.

Se'n va cap al piano.

LAYA A Geroni. ¿Ja t'ha passat el mareig?
GER. Si, dona.
LAYA ¿Qué'n ballarém un?
LLUIS Disposantse á tocar. Quan vulguin. ¿Volen un schotis patiné?
SOT. *El Morrongo.*
GER. *La Paula.*
LAYA Calla desvergonyit, ja'm tens á mí.
QUIM. Aquell walz Lluiset, aquell walz que va tocar diumenge á *La familiar*.
LLUIS Ja que vosté ho mana.

Lluis toca un vals ben recargolat. Tots comensan á ballar.

PAL. El menjá'm puja y'm baixa...
SCHOT. Parant de ballar. Acostantse á Martinet qu'estará apoyat á la lateral dreta guaytant el mar. ¿Y tú Martinet?
MART. Seguint en la mateixa posició sempre. ¡Deixam!

SCHOT. ¡Home!...
MART. ¡¡Deixam!!

Schotis fa acció d'amenassarlo carinyosament.

LAYA *A Schotis.* ¿Que no balla'l Martinet?...
SCHOT. ¡Com voleu que balli, si sempre li toca ballar ab la mes lletja!

Continúan ballant tots menys Martinet.

TELÓ

Preu: UNA pesseta